

De
Profundiſ
KRAJ I KOMORNI ZBOR

OBSTATI

OBSTATI

Nedelja, 22. december 2024, ob 18. uri

Župnijska cerkev sv. Martina v Stražišču pri Kranju

Lokacija: Baragov trg 1, Kranj.

Komorni zbor **De profundis Kranj**

Branka Potočnik Krajnik, zborovodkinja

Katarina Kozjek, violončelo

Črtomir Potočnik, umetniška beseda in shruti box

Sopran - Nuša Klančar, Zalka Leskovar, Nika Mali, Lucija Trdan

Alt - Vida Jocif, Tina Ključevšek, Veronika Marolt, Tjaša Traven

Tenor - Martin Klančar, Matej Kurinčič

Bas - Jakob Istenič, Matevž Jekovec, Luka Klanjšek

O sporedu

Koncertni program v ospredje postavlja vprašanje preživetja. Nudi premislek o človeškem brezumju, ki povzroča trpljenje vsemu živemu svetu in nudi modrosti, na katere se lahko opremo, da bi - vse, kar odrekamo sebi in materi Zemlji - obstalo.

Uvodna skladba finskega skladatelja Jaakkoja Mäntyjärvia je duhovna uspavanka »**Dormi, dormi**« (Spi, spi), ki jo mati, s slutnjo trpljenja, poje svojemu otroku in jo posvečamo vsem otrokom v vojni. Sledi zboru posvečena skladba nedavno preminulega skladatelja Igorja Štuheca na besedilo Edvarda Kocbeka »**Razpelo na polju**«, v kateri je izpostavljeno človeško brezumje, ko nič ni več sveto. S kratko meditacijo madžarskega skladatelja Jenöja Takácsa »**Meditation I**« se zavemo dragocenosti vsakega trenutka življenja. Skladba »**Reconciliation**« (Sprava) (za zbor, govorca in violončelo) norveškega skladatelja Ola Gjeila na besedilo Walta Whitmana s čudovitimi zvočnimi barvami preobrazi temo v svetlobo. Korralno zasnovana nova skladba Mateja Kastelica »**Prebudi se**« na besedilo perzijskega pesnika Hafisa blagohotno vabi, da odpremo srca ljubezni. Dobrota, mir, zaupanje in predanost vejejo iz poezije Rabindranatha Tagoreja, ki je v slikovitih uglasbitvah litvanskega skladatelja Vytautasa Miškinisa ujeta v cikel petih miniatur z naslovom »**When I ...**« (Ko jaz ...) darujem. K premisleku in zavedanju, kako odvisni smo od darov zemlje in neba, nas vabi sklepni del koncerta, ki vključuje starodavna besedila iz sanskrske poezije v novi uglasbitvi mlade skladateljice Federice Lo Pinto »**Nebo in zemlja**« in koroško ljudsko pesem »**Pesem od zarje**« v priredbi Lojzeta Lebiča.

PROGRAM

Jaakko Mäntyjärvi (1963)
(Po »Canzonetta spirituale sopra la Nanna« Tarquinia Merule)
DORMI, DORMI

Igor Štuhec (1932–2024)
RAZPELO NA POLJU* (Edvard Kocbek)

Jenö Takács (1902–2005)
MEDITATION I (besedilo na kamnu ob jezeru Grundlsee)

Ola Gjeilo (1978)
RECONCILIATION (Walt Whitman)

Matej Kastelic (1994)
PREBUDI SE* (Hafis)

Vytautas Miškinis (1954)
WHEN I ... *cikel petih miniatur* (Rabindranath Tagore)
When I Bring ... (I)
When I Sing ...
When I Bring ... (II)
When I Think ...
When I Give ...

Federica Lo Pino (1997)
NEBO IN ZEMLJA* (iz sanskrtske poezije, prevod Vlasta Pacheiner)

Lojze Lebič (1934)
PESEM OD ZARJE (ljudska iz Zilje)

*prva izvedba

BESEDILA

Dormi, dormi

Hor ch'è tempo di dormire
dormi figlio e non vagire.

Perchè, tempo ancor verrà
Che vagir bisognerà.

*Deh ben mio, deh cor mio fa,
Fa la ninna ninna na.*

Chiudi, quei lumi divini,
Come fan gl'altri bambini,
Perchè tosto oscuro velo
priverà di lume il cielo.

Deh ...

Over prendi questo latte
dalle mie mamelle intatte,
perchè ministro crudele
ti prepara aceto e fiele.

Deh ...

Amor mio, sia questo petto
hor per te morbido letto
Pria che rendi ad alta voce
l'alma al Padre su la croce.

Deh ...

Posa hor queste membra belle
vezzosette e tenerelle
perchè puoi ferri e catene,
gli daran acerbe pene.

Deh ...

Queste mani e questi piedi
che con gusto e gaudio vedi,
Ahimè, com' in vari modi,
passeran acuti chiodi.

Questa faccia gratiosa,
rubiconda hor più che rosa,
sputi e schiaffi sporcheranno
con tormento e grand'affanno.

Ah, con quanto tuo dolore,
sola speme del mio core,
questo capo e questi crini
passeran acuti spini.

Zdaj, je čas za spanje
sinko spi, nikar ne joči.

Kajti prišel bo še čas,
ko bo treba jokati.

*Oj, srce, oj srce moje
poje uspavanko.*

Zapri te božanske oči
kot vsi drugi otroci
zakaj temni pajčolan
nebu bo odvezel svetlobo.

Oj, ...

Zato pij mleko
iz mojih nedotaknjenih prsi
ker služabnik kruti
ti pripravlja kis in žolč

Oj, ...

Ljubezen moja, naj bodo te prsi
tebi mehka postelja
preden z glasnim glasom vrneš
na križu dušo Očetu.

Oj, ...

Položi te lepe ude
nežne in mile
kajti žebli in verige
jim bodo zadali trpke rane.

Oj, ...

Skozi te roke in noge
ki jih vidiš
ojej bodo prebodli
ostri žebli.

Ta mili obraz
rdeč bolj kot vrtnica
bodo umazali pljunki in udarci
z bolečino in veliko muko.

Oh, s kolikšno bolečino
edino upanje mojega srca,
skozi to glavo in lase
bodo prebodli ostri trni.

Ah ch'in questo divin petto,
amor mio, dolce e diletto,
vi farà piaga mortale
empia lancia e disleale.

Dormi dunque, figliol mio,
Dormi, pur rendentor mio,
perchè poi con lieto viso,
ci vedrem in Paradiso.

Hor che dorme la mia vita,
del mio cor gioia compita,
tacia ognun con puro zelo,
tacian fin la terra e'l Cielo.
E fra tanto io che farò,
Il mio ben contemplerò
ne starò vol capo chino
fin che dorme il mio Bambino.

Razpelo na polju

Kadar so na telovo postavili
oltar podenj, so nekateri videli,
kako je počasi odprl oči
in razširil ozke nosnice,
blažen od kadila.

Potem so si sledile dišave,
vonji žita in trav, megle,
dim požarov, duh po smodniku,
skrivnostni strel mu je šel skozi čelo in
mu še bolj nagnil glavo s trni
in senenimi bilkami,
izgubil je človeško podobo
in postal strašilo.

Vse se je razdivjalo
in zakoprnelo po strašnem.
Zdaj visi le še na enem žeblju,
in ko bo neke niči veter
od neznanskega čaščenja poskočil,
se bo iznenada odtrgal,
stopil na varno zemljo
in jo poljubil.

V te božanke prsi
Ljubezen moja, sladka in veselje
bo zadala smrtno rano
okrutna in krivična sulica.

Spi torej moj sinko
spi moj odrešenik
kajti z veselim obličjem
se bova videla v Nebesih.

Zdaj ko spi moje življenje,
mojega srca veselja
naj molči s čisto pobožnostjo
naj molčita zemlja in nebo.
Jaz pa bom med tem
premišljevala svoj blagoslov
stala s sklonjeno glavo
medtem ko spi moj otrok.

When they placed the altar beneath him
on Corpus Christi, some saw
how he opened his eyes
and his narrow nostrils flared,
intoxicated by the incense.

Then came other odors,
the scent of wheat and grasses and
mist, smoke and smell of gunpowder,
a mysterious shot pierced his brow and
bent his head still lower with its thorns
and wisps of hay,
the lost his human form
and become a scarecrow.

The world ran amok
and lusted for horrors.
Now he hangs by a single nail,
and one night when the wind rises
in furious adoration
he will tear himself away,
step down into the safe earth
and kiss it.

We live and know not our span;
We die and know not when, not when.
We travel and know not the way;
I marvel that I am so gay.
We live and do not pause to think,
that our life is made shorter
with each eyeblink.

Reconciliation –
Word over all, beautiful as the sky!
Beautiful that war, and
all its deeds of carnage,
must in time be utterly lost;
That the hands of the sisters Death and
Night, incessantly softly wash again,
and ever again, this soil'd world:
For my enemy is dead—
a man divine as myself is dead;
I look where he lies,
white-faced and still, in the coffin—
I draw near; bend down,
and touch lightly with my lips
the white face in the coffin.

Prebudi se malo.
Ni treba, da za vedno,
samo za zdaj.
En korak na mehkem krilu Neba
bi bil dovolj.
Prebudi se, ljubi moj.
Bodi prijazen s svojim spečim srcem.
Pelji da ven, na širna polja Svetlobe,
in mu dovoli, da zaduha.

When I bring to your coloured toys,
my child,
I understand why there is such a play
of colours on clouds, on water,
and why flowers are painted in tints
— when I give toys to you my child.

When I sing to make you dance
I truly know why there is music in leaves,
and why waves send their
chorus of voices to the heart of the
listening earth,
— when I sing to make you dance.

Živimo, a ne vemo kraja svoje poti.
Umremo, ali kdaj, ne vemo.
Potujemo, in ne poznamo poti.
Občudujem svoje veselje.
Živimo, brez odmora za premislek,
da se življenje krajša
z v vsakim utripom očesa.

Sprava –
beseda preko vsega, Veličastna kot nebo!
Tako čudovita, da se morajo vojna in
pokoli, ki jih je storila,
v času nujno izgubiti;
ko roke sester Smrti in Noči
neprenehoma nežno umivajo spet,
in spet, ta umazan svet;
kajti moj sovražnik je mrtev—
mož, božanski kot jaz, je mrtev;
pogledam, kje leži,
belega obraza in mirno, v krsti—
približam se, sklonim,
in se z ustnicami rahlo dotaknem
belega obraza v krsti.

Ko ti prinesem pisanih igrač,
otrok moj,
spoznam, zakaj taka igra barv
na oblakih, na vodi,
in zakaj so rože poslikane z odtenki
— ko ti dam pisanih igrač, moj otrok.

Ko ti zapojem za ples,
šele spoznam, zakaj je godba v listju
in zakaj vetrovi pošiljajo
zbore glasov na srce
zemlji, ki prisluškuje
— ko ti zapojem za ples.

When I bring sweet things
to your greedy hands I know why there is
honey in the cup of the flowers
and why fruits are secretly filled with
sweet juice
– when I bring sweet things to your
greedy hands.

When I think
of this end of my moments,
the barrier of the moments breaks
and I see by the light of death
thy world, world with its careless
treasures.
Rare is its lowliest seat,
rare is its meanest of lives.

When I give up the helm
I know that the time has come
for thee to take it.
What there is to do,
will be instantly done.
Vain is this struggle.
Then take away your hands
and silently put up with your defeat, my
heart, and think it your good fortune
to sit perfectly still
where you are placed.

Nebo in zemlja
Sijajno vstaja Zarja iz naročja
in pevci ga pozdravljajo veselo.
Hiti dragulj Neba bleščeči.

Veter vrši in krešejo se bliski,
Nebo kipi, poganjajo rastline.

Voz vetra je zares sijajen,
bobni in ropota, ko z njim se pelje.
Nebo and njim postane čisto rdeče,
na Zamlji se dviguje prah v oblakih.

Razsežna, velikanska, neizmerna
varujeta kot oče in kot mati bitja.

Ko prinesem slaščic
tvojim željnim rokam, vem, zakaj je med
v cvetličnih čašah
in zakaj se sadovi skrivaj polnijo s
sladkimi sokovi
- ko prinesem slaščic tvojim željnim
rokam.

Ko pomislim
na konec svojih dni,
se pregraja časa zlomi
in v luči smrti zagledam tvoj svet
in njegove brezskrbne zaklade.
Dragocen je njegov najnižji sedež,
dragoceno je njegovo najrevnejše
življenje.

Ko izpustim krmilo,
vem, da je prišel čas,
da ga ti prevzameš.
Kar se mora zgoditi,
da bo v trenutku storjeno.
Zaman je vsako upanje.
Potlej odmakni roke
in se molče sprijazni s porazom, srce,
in imej za dobro srečo,
da lahko sediš popolnoma pri miru
tam, kamor so te posadili.

(prev. Janko Moder)

Zarja mi gore shaja,
liepa zarja mi gore gre,
za zarjo mi gre sonce,
oj, rəmieno sončice.

Čakej, le čakej, sonce,
oj, rəmieno sončice,
jaz ti mam wliko powedati,
pa še wliko prašati.

Jaz pa ne mo čakati,
Man wliko obsievati,
Vse dolince in hriberce,
Tudi vse uboje srotice.

Komorni zbor De profundis deluje v Kranju od jeseni 1990. Njegov zvok je v preteklosti sooblikovalo preko sto pevk in pevcev, danes pa v skupnem muziciranju uživa komorna zasedba pevk in pevcev, ki ostajajo zavezani glasbeni ustvarjalnosti in poustvarjalnosti na visoki umetniški ravni, glasba kot avtonomno izrazno sredstvo pa ostaja središče njihovega delovanja. Zbor sodi med najvidnejše interprete vokalne glasbe pri nas. V svoje sporede, v katerih praviloma posega po zahtevnejši zborovski literaturi, uvršča glasbo od najstarejših slogovnih obdobj do današnjega časa. Ob širokem repertoarju, ki obsega preko 800 naslovov a cappella in vokalno-instrumentalnih del, se zbor s posebno pozornostjo posveča izvedbam slovenskih zborovskih del, ljudski pesmi in novim partituram domačih in tujih sodobnih skladateljev. Krstno je izvedel 65 skladb uglednih slovenskih skladateljev in skladateljic. Je dobitnik več najvišjih odličij in posebnih nagrad zborovskih tekmovanj v slovenskem in mednarodnem prostoru. Visoko izvajalsko raven potrjuje na samostojnih koncertih po Sloveniji in onstran meje. Snemal je za domače in tuje radijske in televizijske hiše ter sodeloval pri izdajah slovenske glasbe na zgoščenkah domačih in tujih založnikov, v samozaložbi pa je izdal tri zgoščenke. V zadnjih letih svoj koncertni repertoar širi v vsebinsko usmerjenih glasbenih sporedih: *Sacre*, »Gospod, pred teboj je vse moje hrepenenje«, *Usoda ženske*, *Mozaike svetlobe*, »Ad gloriam Dei«, »Iščem te, modrost!«, *Petelinček je zapieu*, *Hvalnica svetu*, *Renesančne vragolije*, *Evropske božične in koledniške ljudske pesmi*, *Obredja*, *Mater Dei*, *Re-Renesansa*, *Barok*, *Filozofija ljubezni*, *Odmevi srednjega veka*, *Grajske zgodbe*, *Slovenske zgodbe*, *Molitve*, *Pravljice in bajke*, ... Zbor od ustanovitve vodi **Branka Potočnik Krajnik**.

Koncert posvečamo pokojnemu g.Tinetu Jekovcu za dolgoletno podporo.

Hvala vsem, ki nas spremljate.

Gospodu župniku Bojanu Likarju se zahvaljujemo za topel sprejem.

MESTNA OBČINA KRANJ

